

prima instanță: A.Catană
instanța de apel: N.Traciuc, M.Anton, Iu.Cotruță

dosarul nr. 2ra-445/2016

Î N C H E I E R E

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihailiova Tamara, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihailiova Tamara împotriva lui Mihailiov Oleg cu privire la instalarea în locuință, determinarea modului de folosință, partajarea în natură a proprietății comune, redistribuirea datoriei și obligarea eliberării actelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de către Mihailiova Tamara și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 martie 2015 de admitere în parte a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 25 iulie 2014, Mihailiova Tamara a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihailiov Oleg cu privire la instalarea în locuință, determinarea modului de folosință, partajarea în natură a proprietății comune, redistribuirea datoriei și obligarea eliberării actelor.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că, este proprietara a 1/3 cotă-parte din apartamentul nr. 15 din str. Grenoble, 163/3, mun. Chișinău, iar 2/3 cotă-parte din bunul imobil aparține fiului ei, Mihailiov Oleg.

Susține că, în luna mai 2008, după decesul mamei sale, Calugher Faina, pîrîtul împreună cu soția sa și fiica minoră s-au instalat în locuința menționată, iar dînzei i-au îngrădit dreptul de folosință asupra bunului imobil.

La rîndul ei, se află în imposibilitate de a se instala de mai bine de șase ani în apartamentul litigios, deoarece pîrîtul împreună cu membrii familiei sale îi creează impedimente.

În acest sens, consideră că, bunul imobil poate fi partajat în natură, după cum urmează, pentru ea - odaia de 9 m², evaluată la prețul de 6 039 euro, iar pîrîtului odaia

de 18.1 m² la prețul de 12 147 euro, iar spațiile auxiliare să fie atribuite în proprietate comună ambelor părți conform cotei – părți de proprietate valoare ideală deținută.

Menționează reclamanta că, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 aprilie 2012, s-a încasat în mod solidar de la Mihailova Tamara și Mihailov Oleg în beneficiul SA „Chișinău Gaz” suma de 1 256.78 lei, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 24 noiembrie 2011, s-a încasat în mod solidar de la Mihailova Tamara și Mihailov Oleg în beneficiul ÎMGFL – 9 suma de 18 915.14 lei și prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, prin care s-a încasat în mod solidar de la Mihailova Tamara și Mihailov Oleg în beneficiul ÎMGFL – 9 suma de 14 145.22 lei, cu toate că, nu a locuit în apartamentul litigios și nu a beneficiat de serviciile locativ-comunale prestate.

Așadar, pîrîtul împreună cu membrii lui de familie au acumulat datorii la serviciile locativ-comunale în mărime de 50 215.81 lei și, respectiv, obligația de plată pentru serviciile prestate în sumă de 49 412.88 lei revine lor, iar obligația dînei este de a achita restul sumei, în mărime de 2 329.71 lei.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza art.art. 315, 347, 361 și 376 ale Codului Civil.

Cere, reclamanta, instalarea în apartamentul nr. 15 din str. Grenoble, 163/3, mun. Chișinău, determinarea după Mihailova Tamara în folosință odaia cu suprafața de 9 m², iar lui Mihailov Oleg - odaia cu suprafața de 18.1 m², iar spațiile auxiliare cum sunt: coridorul, baia, bucătăria și balconul să fie atribuite în folosință comună, partajarea bunului imobil în natură, după Mihailova Tamara - odaia cu suprafața de 9 m², lui Mihailov Oleg - odaia cu suprafața de 18.1 m², iar spațiile auxiliare fiind atribuite în proprietate comună ambelor părți conform cotei - părți de proprietate valoare ideală deținută, redistribuirea datoriilor în sumă de 49 412.88 lei după Mihailov Oleg și în sumă de 2 329.71 lei după Mihailova Tamara și obligarea lui Mihailov Oleg să elibereze actele ce vizează bunul imobil litigios.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 martie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihailova Tamara. S-a dispus instalarea Tamarei Mihailova în apartamentul nr. 15 din str. Grenoble, 163/3, mun. Chișinău, obligîndu-l pe Mihailov Oleg să nu-i creeze impedimente în folosirea spațiului locativ. S-a atribuit în folosință Tamarei Mihailova odaia cu suprafața de 9,9 m² din apartamentul nr.15 din str. Grenoble, 163/3, mun. Chișinău, iar lui Mihailov Oleg - odaia cu suprafața de 18.1 m² din apartamentul nr.15 din str. Grenoble, 163/3, mun. Chișinău, lăsînd în folosință comună coridorul, baia, bucătăria și balconul, ca spații de uz comun. S-a respins acțiunea Tamarei Mihailova împotriva lui Mihailov Oleg privind partajarea proprietății comune în natură, redistribuirea datoriei și obligarea eliberării actelor.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Mihailiova Tamara, a contestat-o cu apel.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 08 octombrie 2015 a respins apelul declarat de către Mihailiova Tamara și a menținut hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 martie 2015.

La 29 decembrie 2015, Mihailiova Tamara a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea în parte a hotărîrii primei instanțe și deciziei instanței de apel, în partea respingerii pretențiilor, și în această parte să se dispună admiterea acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat, atît normele de drept material, cît și procedural.

În acest sens susține că, drept temei de casare a hotărîrilor judecătorești în partea respingerii acțiunii de partajare a proprietății comune în natură, servește faptul că, partajarea în natură a acestui apartament conform cotelor-părți deținute este posibilă fără a prejudicia bunul, prin repartizarea odăilor, cu folosirea spațiilor de uz comun (coridorul, baia, bucătăria și balconul).

Consideră recurenta că, legea nu interzice partajarea proprietății locuibile, fapt demonstrat prin precedent judiciar, dar și prin plasarea publicității privind vînzarea a cîte o cameră dintr-un apartament cu 4 odăi.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din 08 octombrie 2015 a fost expediată recurentului la 29 octombrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de ieșire nr. 3677 din aceeași dată.

Astfel, avînd în vedere că la materialele cauzei sunt anexate probe confirmative, care certifică că recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul, depus la 29 decembrie 2015, declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Mihailiova Tamara urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie

aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihaliova Tamara este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către Mihaliova Tamara în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „ ... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mihaliova Tamara ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Mihaliova Tamara, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi